

'S e 'n té a bha 'bruidhinn!) innsidh mise dhut dé a th' ann. Bha mi shuas air a' chnoc an ceart-uair agus chunnaic mi'n seabhaltach mór dubh ud a' falbh nan dorsan le bocsa aige air a dhruim. Cha deanainn stem air an toiseach agus an uair sin bhuail e orm. Fear a' reic aodaichean! Agus mo mhionnan gum bi eallach a chroite de nylons aige. Bithidh e aig an tigh an ceart-uair agus bha mi airson gum bitheadh tu còmhla rium an uair a ruigeadh e."

Cha robh fios agam dé a chanainn! Nylons!

"Nylons ort-sa, a Mhairi Anna," arsa mise rium fhéin, "dheanadh muilchinn muslin a' cheart uiread a dh' fheum! ach cha do leig mi bìg orm."

Co-dhiùbh, chaidh sinn a steach agus thòisich Mairi Anna a' sguideilearachd ri cupa tea. Chan eil an tea aig Mairi Anna ach mar a tha i, agus cha robh mi fhéin duilich an uair a chuala mi sgiamh air a' gheata agus a chunnaic mi'n duine mór eireachdail ud a' tighinn a nuas an ceum.

"A Dhia, a Mhairi Anna" arsa mise "'s ann dubh a bha iad roimh 'n a' chogadh, ach 's e tha so duine cho snog 's a chunnaic thu riamh."

"An dà," ars' ise, 's i cho tàireil, "chuala mise am ministear ag ràdh gun robh feadhainn de na daoine dubha cho geal ruinn fhéin" agus mu'n do lorg mise mo theanga bha i aig an dorus mhór."

An sin thòisich a' chainnt, agus 's ann a thug mo smeagaid brag air mo bhrollach an uair a chuala mi faclan Gàidhlig. Chuir mi mo chluas ris an ursainn a dh' éisdeachd agus an uair sin thuig mi'n cleas. 'S e bha aig an fhear mhór ach Gàidhlig 'Alasdair agus George' agus cha deanadh Mairi Anna sgot oirre. Ach ma bha 'Ghàidhlig aige-san air mhàgaran 's e bha lapach buileach a' Bheurla aice-se. Mu dheireadh thall rinn Mairi Anna seòrsa de fhiathachadh a steach air; thug mise roid chun na beinge agus bha mi air cùl an *Stornoway Gazette* an uair a nochd iad.

"Chan eil blèiream aig a' bh . . . so," arsa Mairi Anna, agus an t-aodann aice air at cho dearg 's ged a bhiodh i air a bhith fo 'n chliabh fad na maidne. "Chan eil Gàidhlig no Beurla aige." Cha do leig mi fhéin dad orm, ach thionndaidh mi ris a' choigreach agus thuirt mi ris: "Fine day." Nam faiceadh sibhse an toileachadh a rinn an truaghan ri cuideiginn aig an robh foghlum.

"Foighnich dheth bheil nylons aige" arsa Mairi Anna, agus rinn mise sin. Dh' fhosgail e bheul agus stad e 'ga mo choimhead; an uair sin rinn e snodha mór gàire. Shaoil mi fhéin gur ann air a bha an dearg aghaidh ach cha do leig mi dad orm gus an do sguir e lasgan-aich. An uair sin, mun d' fhuair mi mo bheul fhosgladh, thòisich e air bruidhinn, agus ma thòisich, thòisich an fhuil air tighinn gu m' aodann-sa. An uair a bha e ullamh, thionndaidh mi ris an òinnsich mhóir a bha 'na seasamh ris an uinneig.

"S e tha so, a Mhairi Anna" arsa mise, 's mi 'cumail sfian air mo theangaidh, "fear a tha a' cruinneachadh òran agus tha e a' foighneachd a bheil gin agad." Ghrìos ise! "Orain! Abair ris gu bheil na chumadh a' dol gu maduinn e."

Cha robh fios 'am dé a theirinn. Bha mi seulaichte nach robh